

A landscape photograph showing a field with several haystacks in the foreground. In the background, there is a dark, sloping hill under a pale sky. A utility pole is visible on the left side of the image.

*Polkupyörällä Etelä-
Kaukasiaan*

Pertti Palviainen

Polkupyörällä Etelä-Kaukasiaan

Pertti Palviainen

Polkupyörällä Etelä-Kaukasiaan

Osa 1

© 2022 Pertti Palviainen

Kansi: Pertti Palviainen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0247-1

Sisällysluettelo

1. Suomi	8
2. Viro	45
3. Latvia	63
4. Liettua	78
5. Puola	99
6. Ukraina	137
7. Moldova	163
8. Romania	201
9. Bulgaria	221
10. Turkki	241

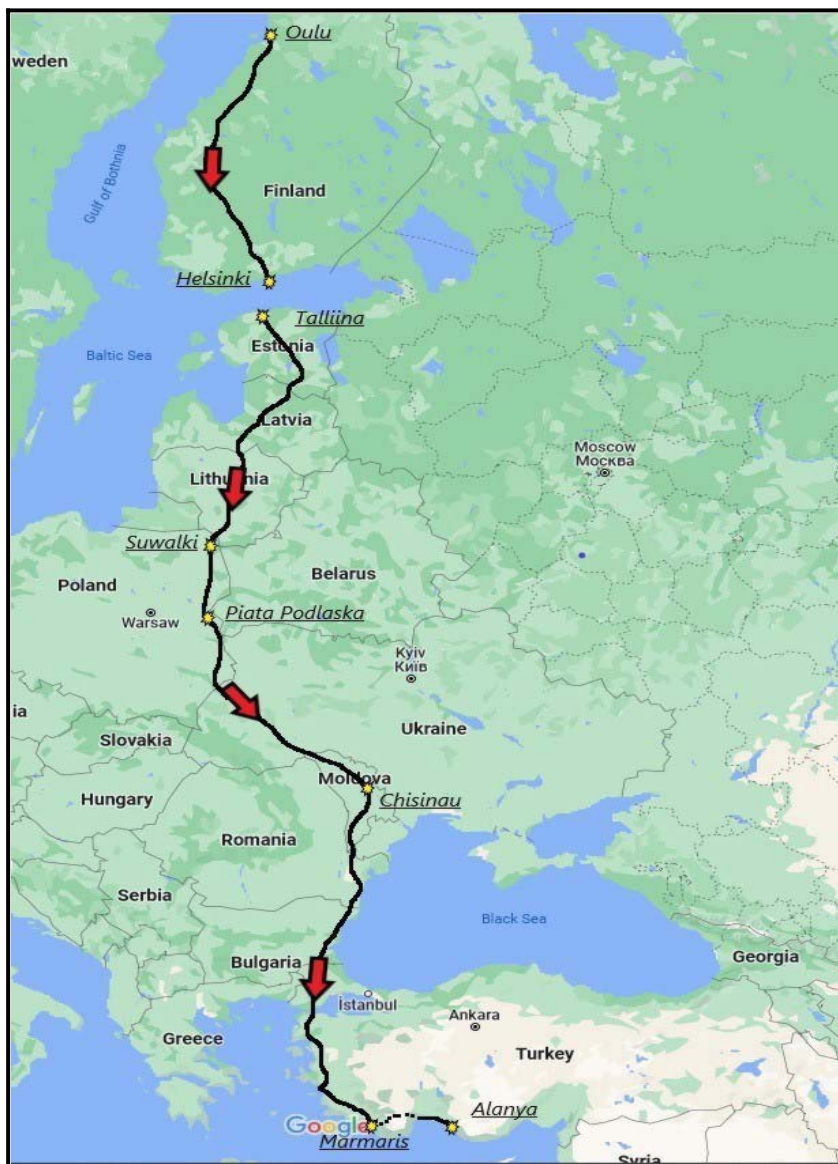
Kuvat:

42,43,44,62,76,77,97,98,135,136,161,162,199,
200, 219, 220, 238, 239,240, 342, 343, 344, 347,348

Kartat :

6, 8, 45, 63, 78, 99, 137, 163, 201, 221, 241

Yhteistyökumppanit: 347, 348

Alkusanat

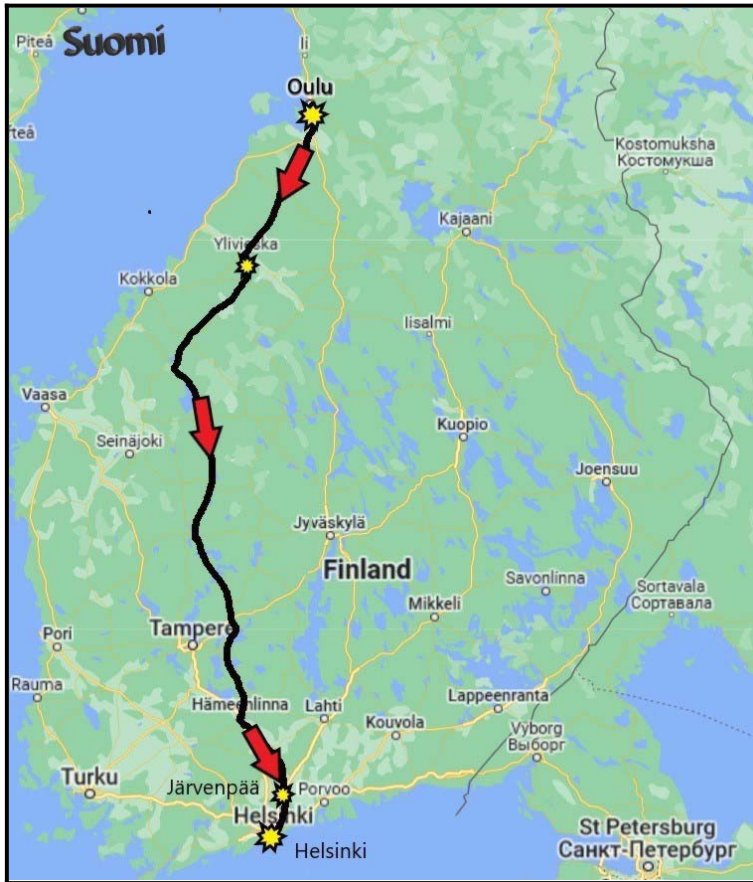
2020 ja 2021 olivat pahoja vuosia ulkomaanmatkailun kannalta. Covid19, kuten varmaan jokainen ihminen maapallolla tietää, sulki maiden rajat ja maapallo pysähtyi, sanan mukaisesti. Ihmiset pelkäsivät ja pelkäävät edelleen Covidia. Vuonna 2021 tuli käyttöön Koronapassi, joka aukaisi ovia maailmalle. Matkustaminen alkoi vilkastumaan, ja maat alkoivat aukaisemaan rajoja.

Olin viimeksi ulkomailla 2019, jolloin kävin Ukrainassa pienen matkan. Poikkesin Odessassa, niin polkupyörän kuin bussin voimalla. Ajoin 2020 koronasta huolimatta kotimaassa Lapin reissun.

2021 sain keväällä ensimmäisen rokotteen, lähdin sen jälkeen heittämään polkupyörällä yhden kuntoreissun Etelä-Suomessa. Pituutta sille reissulle tuli 1700km, joten se oli sopiva testi ennen matkalle lähtöä.

Syksyllä 2021 sain toisen rokotteen, jolloin päätin että on aika lähteä ulkomaille. Päätin ensin mennä Turkkiin, ja sitä kautta Etelä-Kaukasiaan. Tulevasta en tiedä, enkä menneisyyteen voi vaikuttaa, joten näihin sanoihin on hyvä lopettaa tämä ja siirtyä itse asiaan.

Pertti Palviainen. 13.4.2022, Tbilisi. Georgia.

21.9 Lähtö

Kesä on ihmisen parasta aikaa monessakin mielessä, toiset tykkäävät käydä uimassa, minulle se on lähtömerkki johonkin suurempaan. Olin jo edellisenä syksynä aloittanut suunnittelemaan polkupyörä matkaa Turkkiin, ja sieltä Aasian

maihin. Mutta sitä ennen minun piti saada Covid rokotteet. Ensimmäisen rokotteen olin saanut juuri kevään kynnyksellä, joten toisen saaminen venähti syksynmälle. Sen jälkeen pääsisin ehkä jo lähtemään ulkomaille.

Koska toisen rokotteen saaminen meni myöhäiseen syksyyn, ja jos ajatellaan matkaa sään suhteen, niin ne eivät olisi kovin hyvät pyöräilyn kannalta. Talvi seuraisi minun takanani, joten aikataulun suhteen olisi kiirettä. Minun pitäisi ehti Bulgriaan, ennen kuin talvi ehtisi iskeä kunnolla Keski-Eurooppaan. Sen jälkeen mahdollisuudet päästä talvea karkuun olisivat paremmat. Turkin aurinkorannikko olisi lähempänä, joten pääsisin sinne lunta ja pakkasta karkuun.

Ennen toista rokotetta, minun pitäisi kuitenkin odotella, joten aikani kuluksi päätin tehdä kesällä kuntoreissun Suomessa.

Katsellessani edellisenä iltana säätietoja tv:stä, miettien samalla olinko pakannut kaikki tavarat varmasti mukaani. Onneksi ehdin vielä tarkistaa kaikki tavarani ennen kuin menin nukkumaan.

Kun aamu koitti, minun piti vielä käydä kaupassa ennen lähtöäni, ostamassa muutamia tavaroita. Kun asiat oli hoidettu, laitoin auton seisomaan ja tein tarvittavat toimenpiteet siihen, että se lähtisi myös myöhemminkin käyntiin tarvittaessa. Eli irroitin akkukaapelit akusta. Tarkoitukseni on myydä se pois myöhemmin, eräälle tutulle.

Olin ostanut aamupalaksi pari päivää sitten kaupasta maksalaatikkaa ja mustikkapiirakkaa. Kärisitin maksalaatikon ensin paistinpannalla melkein mustaksi, ennen kuin kippasin sen lautaselle ja aloin syömään sitä. Puolukkahilloa ja kylmä maito kruunasi kaiken.

Pyörän pakkaamiseen meni tunteroisen verran. Jouduin jonkin verran muuttamaan laukkujen asetuksia niin, että ne sopivat paremmin tarakan kannatin putkiin.

Suuntasin ensi Kempeleen kautta Liminkaan. Pyörä tuntui aika raskaalta. Ihmekös tuo, kun minulla oli jonkin verran ylimääräistä mukana. Laukkuihin ei mahtuisi enää hiirikään, jos sieltä ei ota ensin jotakin pois. Vaikka sen toisen hiiren.

Pysähdyin matkalla Limingan ison ostoskeskuksen luokse pähkäilemään reittiäni. Yritin löytää uutta reittiä, ettei minun tarvitsisi aina ajaa päätietä pitkin. Olin katsovivani kartasta, että tien toisella puolen kulkee pyörätie. No, minä menin reippaana miehenä liikennevalojen kautta päätien yli. Pettymys oli suuri, kun näin että pyörätie päättyi 50 metrin päähän bussipysäkille. Ei siinä auttanut valitus, menin takaisin lähtöpisteeseen. Lopulta en kuitenkaan löytänyt uutta reittiä, vaan jouduin menemään päätielle. Ajoin Raahentietä niin pitkälle, että vastaan tuli Oulaisiin kääntyvä risteys. Ajaisin ensin Lapualle asti, mistä lähtisin sitten eri reittiä Tampereen kautta Hämeenlinnaan.

Pysähdyin Paavolassa hakemassa täydennystä varastooni. En aluksi meinannut löytää kauppaa, mutta kun kysyin sitä eräältä kävelijältä, niin sekin löytyi helposti.

Laitoin pyöräni nojaamaan kaupan seinää vasten, ja menin sisälle. Kaupan kassa oli oven vieressä, joten menin suoraan sinne, kauppias itse ole kassalla. Jutteltuani kauppiaan kanssa jonkin aikaa, hän tarjosi minulle teen, mikä olikin mieluisa yllätys. Oli jonkin verran kylmissäni, joten lämmin kupponen tekikin hyvää. Sain myös hakea vedet kaupan sisältä, niinpä minun ei tarvinnut etsiä sitä muualta. Aivan kaupan lähellä on hautausmaa minne olisin varmaan mennytkin. En haudaan, vaan jos en olisi saanut sitä vettä kaupasta. Kiitoksia kauppiaille paljon, jos luet tätä.)

Ajettuani vielä 5 kilometriä, totesin että päivä on täysi. Päätin katsastaa erästä metsätietä, koska paikka näytti hyvältä. Kävin kurkkaamassa, löytyisikö sieltä tasaista paikkaa teltalle. Tasainen paikka löytyi. Kun leiri oli pystyssä, kokkailin pataruuan iltapalaksi. Keittimen kanssa oli aluksi ongelmia mutta aikani rassatua sitä, sain sen kuntoon. Minulla oli myös ongelmia uuden tarppin kanssa.

Olin ostanut uuden tarpin, joten sen kanssa meni jonkin aikaa ennen kuin sain sen viritettyä kunnolla. Uudessa oli maastokuvio, joten se sulautui paremmin metsään. Vanha tarppi oli kullankeltainen, saman värinen kuin ruskan aikaan koivun lehti.

Auringon laskeuduttua, ilta alkoi viilentymään kunnolla.

Matka 60 km, aika n: 4h. Paavolasta 5 km Oulaisen suuntaan.
Tie n: 86. Majoitus, telttä.

22.9 Termospullo

Yö oli todella kylmä. Heräsin aamuyöstä, kun selkälihakset kramppasivat ja narisivat aamupakkasessa. En jaksanut nousta pikkuasian takia ylös, vain laittaakseni lisää vaatteita päälle. Hieroin jalkojani makuupussin sisällä, sekä jännittelin koko kroppaani saadakseni kehoni lämpenemään. Liikenne alkoi vilkastumaan jossakin välissä, joten päätin että ihmiset alkavat menemään töihin, eli kello oli yli 6.

Nousin lopulta ylös. Ensimmäinen toimenpide oli saada keitin toimimaan. Aukaistuani teltan oven, totesin että maa oli paksun valkoisen huurun peitossa. Joten jo pelkkä ajatus ulosmenosta aiheutti vilunväristyksiä.

Minulla oli keitin teltan sisäpuolella, joten nostin keittimen ovesta ulos. Laskin sen kuppiin bensaa ja laitoin sen sitten tuleen. Liekit alkoivat lepattamaan kupissa, paksu savukiekura nousi ylöspäin kohden taivasta. Liekin sammuesssa pikku hiljaa, hävisi myös savukiekura. Sytytin nopeasti keittimen uudestaan, siirsin sen teltan välitilaan ja suljin oven. Telttani lämpeni nopeasti, joten pääsin pakkaamaan tavaroita pois.

Koska aamu oli kylmä ja teltta oli sisältä lämmin, niin kondesiovedestä tuli ongelma. Teltan lattiakangas alkoi kostumaan seinän vierestä, niinpä rätin käyttö oli teltan sisällä sallittua. Käytin keitintä myös varusteiden kuivattamiseen, samalla kun mietin aamun ohjelmaa.

Aamu ei mennyt muiltakaan osilta putkeen. Tarppi oli jäässä, se oli jäätynyt ala sekä yläpuolelta. Kun aurinko alkoi paistamaan ja ilma lämpeni, sen alapinnasta alkoi tippumaan vettä. Minulle tuli kiire saada telttä sen alta pois, ettei se kastuisi enempää. Pakatessani en saanut enää tavaroita mahtumaan laukkuihin, joten jouduin improvisoimaan ne uudestaan. Tarppi ei mahtunut märkänä omaan pussiinsa, jonka olin jo vaihtanut isompaan lähtiessäni. Kaiken lisäksi, kun pääsin lopulta lähtemään, unohdin termospullon kenturalle. Näin sen maassa, mutta unohdin sen siihen, kun käänsin selkäni. Ilmeisesti aivot olivat vielä jäässä, kun ne eivät toimineet.

Päivä meni vastatuulen sekä jatkuvan loivan nousun kanssa taistellessa. Matkalla oli tietyömaita sekä ojanpenkkojen korjaustyömaita. Oulaisissa kävin etsimässä uuden termospullon. Ensin kävin Tokmannilla, mutta siellä oli vain kalliita termospulloja. Tokmannin lähistöllä oli Halpahalli, mistä termari löytyi. Retki termospulloon, 0.75 dl, maksoi alle 10€. Kaupasta kävin hakemassa hernekeitto, nuudeleita, juoksevaa Oivariinia, tonnikalaa, jogurttia, kosteuspyyhkeitä sekä nessua. Taisin minä vielä ostaa banaaninkin.

Ajelin Oulaisista lähdön jälkeen vielä 15 km . Pysähdyin aika monessa paikassa etsimässä leiripaikkaa. Maasto oli epätasaista ja kosteaa, joten en jäänyt sellaiseen paikkaan. Lopulta löysin sopivan paikan. Se oli aivan tien lähellä, mutta ylempänä kuin itse päätie. Vanha metsätien pohja oli loistava.

Se oli kova, eikä siinä ollut kosteutta. Kävin aluksi katsomassa, kuinka tuoreita jälkiä metsätien pinnassa oli. Vanhat trakatorin jäljet olivat jo peittyneet havun neulasiin sekä käpyihin. Se oli hyvä merkki, koska silloin metsätiellä ei ollut kovin paljoa liikennettä. Katselin vielä tasaisen paikan, mihin saisin laitettua teltan.

Matka 58.55km, aika 4:16h. Oulainen. Majoitus, teltta.

23.9 Mummeli

Rekkaliikenne hiljeni sopivasti kello 22 jälkeen, kun aloin nukkumaan. Heräilin yöllä maan kylmyyteen, koska en ollut täyttänyt ilmapatjaani. Maa vietti jonkin verran toiseen suuntaa ja siksi en olisi pysynyt patjan kanssa yhdessä paikassa. Aina kun kääntää kylkeä, niin patja karkisi altani. Nyt kun siinä ei ollut ilmaa, sitä ongelmaa ei ollut.

Tänä aamuna ei ollut aivan yhtä kylmä kuin edellinen. Maa ei ollut kuurassa, mutta hengitys kyllä huurusi. Ilman lämpötila oli nollan tietämillä. Laitoin keittimen taas tohisemaan teltan välitilaan. En kuitenkaan päässyt sen vähemmällä kuin eilen. Yöllä oli jossakin välissä ollut kylmä.

Makuupussin kummatkin päät olivat kostuneet kondesiovedestä, osuessaan telttakankaaseen. Kuivattelin niitä keittimen lämmössä. Varoin kuitenkin sitä, etten laita makuupussia liian lähellä keitintä. Kankaaseen tulee helposti reikiä, ja se voi syttyä tuleen.

Liikenne oli vilkasta heti aamusta alkaen. Työmatkalaiset sekä pitkän matkan rekat olivat heti 6 jälkeen liikenteessä. Aamutoimet venyivät 3 tuntiseksi. Kello oli jo 11 pintaan, kun olin lopultakin valmis lähtemään.

Tuuli oli heti aamusta kova. Pääsin hyvin ajamaan metsän suojassa ilman ongelmia. Aukeat paikat olivat sitten eri asia. Ylivieskan sekä Sievin puolella välissä on tuulivoimalan alue

Pertti Palviainen

Oululainen seikkailija, valokuvaaja,
retkipyöräilijä sekä kirjailija.

Covid-19 riehui Euroopassa, kun päätin lähteä ajamaan
polkupyörällä läpi Euroopan.

Matkasta tuli vaikea, ajoin talvea karkuun
läpi sotaa käyvän Ukrainan.

Moldovan myrskyinen sää, sekä kumpareinen maasto
vaativat oman veronsa kulkijalta.

Ystävälliset ihmiset auttoivat pyöräilijää matkalla, myös
moldovalainen sekä turkkilainen elämä tulivat matkalla tutuiksi.
12000 km matkalle mahtui paljon tapahtumia, joten tervetuloa
mukaan seikkailuun kirjan muodossa.

Mukana on valokuvia sekä karttoja.

Tämä on kirjasarjani, Polkupyörällä Etelä-Kaukasiaan,
ensimmäinen osa.

ISBN: 978-952-330-247-1

